

jako zaměstnanec od 17.7.2006, zároveň je evidován jako důchodce. Proto byl žadatel vyzván, aby předložil doklady prokazující všechny zdroje příjmů.

Ministerstvo vnitra se rovněž obrátilo na Policii České republiky, službu kriminální policie a vyšetřování v Brně s dotazem ke způsobu ukončení trestního stíhání žadatele, zahájeného v průběhu projednávání jeho předchozí žádosti o udělení státního občanství.

Dne 17.6.2014 Ministerstvo vnitra obdrželo sdělení Policie České republiky ve věci trestních stíhání žadatele v letech 2004 a 2005.

Dne 2.7.2014 Ministerstvo vnitra obdrželo žadatelovo prohlášení k cestám do zahraničí, oznámení České správy sociálního zabezpečení o výši invalidního důchodu od ledna 2014, výplatní pásky za leden až květen 2014 a fotokopii žadatelova cestovního pasu.

Ze spisového materiálu je patrné, že žadatel se na území České republiky zdržoval od narození do roku 1986. V letech 1986 až 1990 žil v Německu u příbuzných, po návratu do České republiky mu byl v roce 1991 povolen trvalý pobyt. Dne 26.2.1992 vzniklo žadateli živnostenské oprávnění na obchodní činnost a zprostředkování obchodu, od 4.9.2006 bylo provozování živnosti přerušeno a k datu 30.8.2007 živnostenské oprávnění zaniklo. V době od února 1996 do března 1997 byl žadatel zaměstnancem společnosti Traha s.r.o., v době od října do prosince 1997 a od května do září 1998 byl zaměstnancem společnosti Gekon s.r.o. V letech 2000 až 2005 byl žadatel opakovaně veden v evidenci uchazečů o zaměstnání, v mezidobí byl evidován jako osoba bez zdanitelných příjmů.

28

Od 25.3.2006 je žadatel dle registračních údajů Všeobecné zdravotní pojišťovny evidován jako důchodce, na výzvu Ministerstva vnitra předložil oznámení České správy sociálního zabezpečení ze dne 1.1.2014 o úpravě invalidního důchodu prvního stupně na 3.208 Kč měsíčně.

Od 17.7.2006 je zaměstnancem společnosti [redacted] s.r.o., provozující čerpací stanici v Ivančicích. Jeho průměrný měsíční příjem činí 14 tisíc Kč.

Podmínkou pro udělení státního občanství České republiky je s odkazem na ustanovení § 7 odst. 1 písm. a) zákona o státním občanství nejméně pětiletý trvalý pobyt na území České republiky za předpokladu, že se žadatel po tuto dobu v České republice převážně zdržuje. Žadateli byl trvalý pobyt v České republice povolen ke dni 6.8.1991, ve svém prohlášení ze dne 30.6.2014 ke svým zahraničním cestám uvedl, že v roce 2009 vycestoval na dovolenou do Tuniska celkem na 10 dnů, v roce 2011 vycestoval do Tuniska, Srbska a Chorvatska celkem na 15 dnů, v roce 2012 rovněž do Tuniska, Chorvatska a Srbska celkem na 22 dnů, v roce 2013 do Řecka, Chorvatska a Srbska celkem na 17 dnů a v roce 2014 do Tuniska na 10 dnů. Žadatel tak zmiňovanou podmínku stanovenou v § 7 odst. 1 písm. a) zákona o státním občanství splňuje, když trvalý pobyt mu byl povolen před více než pěti lety a dle rozsahu zahraničních pobytů uvedených v žadatelově prohlášení se převážně zdržoval na území České republiky.

Pokud jde o podmínku pro udělení státního občanství České republiky stanovenou v § 7 odst. 1 písm. b) zákona o státním občanství, tj. podmínku prokázání pozbytí dosavadního státního občanství, s odkazem na ustanovení § 74

zákona č. 186/2013 Sb., o státním občanství České republiky a o změně některých zákonů, se pozbytí dosavadního státního občanství od 1.1.2014 pro udělení státního občanství České republiky nevyžaduje. Proto již nebylo splnění této podmínky v případě žadatele posuzováno.

Ministerstvo vnitra si vyžádalo dne 20.5.2014 úřední cestou žadatelův výpis z rejstříku trestů, který je bez záznamu. V průběhu správního řízení bylo zjištěno, že žadatel byl trestně stíhán v roce 2005 pro spáchání trestného činu nedovolené výroby a držení omamných a psychotropních látek a jedů dle § 187 zákona č. 140/1961 Sb., trestní zákon, ve znění pozdějších předpisů, a rozsudkem Městského soudu v Brně ze dne 13.12.2005, který nabyl právní moci dne 5.1.2006, byl odsouzen k trestu odnětí svobody v trvání dvou let s podmíněným odkladem na zkušební dobu v trvání tří a půl roku. Bylo tak prokázáno splnění podmínky pro udělení státního občanství České republiky stanovené v § 7 odst. 1 písm. c) zákona o státním občanství, neboť žadatel nebyl pravomocně odsouzen pro spáchání úmyslného trestného činu v posledních pěti letech.

Před Krajským úřadem Jihomoravského kraje žadatel prokázal dne 8.1.2014 znalost českého jazyka v rozsahu stanoveném vyhláškou Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy č. 137/1993 Sb., splňuje tak podmínku pro udělení státního občanství České republiky stanovenou v § 7 odst. 1 písm. d) zákona o státním občanství.

S odkazem na ustanovení § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství je podmínkou pro udělení státního občanství České republiky také plnění povinností vyplývajících z ustanovení zvláštního právního předpisu upravujícího pobyt a vstup cizinců na území České republiky, povinností vyplývajících ze zvláštních právních předpisů upravujících veřejné zdravotní pojištění, sociální zabezpečení, důchodové pojištění, daně, odvody a poplatky.

V průběhu správního řízení bylo zjištěno, že žadatel byl povinen hradit pojistné na veřejné zdravotní pojištění jako osoba bez zdanitelných příjmů v době od 1.11.1993 do 31.1.1996, od 2.2.1997 do 30.9.1997, od 1.1.1998 do 30.4.1998, od 1.10.1998 do 12.10.1999, od 4.8.2000 do 14.11.2000, od 11.2.2002 do 19.5.2002 a od 1.10.2005 do 28.2.2006. Protože za rok 2000 a 2002 nedošlo ze strany žadatele k úhradě pojistného, zahájila Všeobecná zdravotní pojišťovna dne 21.11.2002 správní řízení, kdy dlužná částka činila celkem 23.542 Kč. Do konce roku 2013 žadatel uhradil ve splátkách dlužné pojistné v celkové výši 10.863 Kč, k datu 20.1.2004 bylo žadateli prominuto penále ve výši 11.897 Kč. Dne 8.3.2004 bylo uhrazeno penále ve výši 4.069 Kč. Žadatel tedy uvedenou podmínku pro udělení státního občanství České republiky nesplňuje, když bylo zjištěno, že neplnil s odkazem na ustanovení § 8 odst. 1 písm. c), § 12 písm. c) zákona č. 48/1997 Sb., o veřejném zdravotním pojištění, ve znění pozdějších předpisů, a § 10 zákona č. 592/1992 Sb., o pojistném na veřejné zdravotní pojištění, ve znění pozdějších předpisů, povinnost hradit včas zdravotní pojišťovně pojistné.

Prominutí splnění uvedené podmínky umožňuje ustanovení § 11 odst. 4 zákona o státním občanství pouze v případech hodných zvláštního zřetele

Ministerstvo vnitra podotýká, že veřejné zdravotní pojištění je solidárním systémem, řádné fungování tohoto systému a tím i zdravotní péče, kterou vyhledává nepochybně i samotný žadatel, je pak podstatným způsobem ovlivněno jeho řádným

průběžným financováním. Tím, že žadatel své povinnosti vůči zdravotní pojišťovně neplnil, došlo ke vzniku dlužných částek v nemalé výši.

Státní občanství je považováno za pevný a trvalý vztah mezi žadatelem a Českou republikou. Skutečný vztah k České republice je posuzován v souladu s Vysvětlující zprávou k Evropské úmluvě o státním občanství, kterou vypracoval Výbor expertů Rady Evropy pro státní občanství, z toho pohledu, zda zde existuje opravdové spojení existence zájmů a citů spolu s existencí vzájemných práv a povinností, které je vyvozováno zejména z faktu pobytu na území České republiky a integrace fyzické osoby v České republice. Integrace je charakterizována vazbami rodinnými, pracovními, sociálními, jakož i dodržováním právního řádu České republiky, jejíž občanství hodlá žadatel získat.

Rozhodování o přijetí do státního svazku je dle české právní úpravy ve sféře správního uvážení správního orgánu, jemuž je tato pravomoc svěřena. Ministerstvo vnitra tak ověřuje jednak splnění podmínek pro udělení státního občanství stanovených v § 7 odst. 1 zákona o státním občanství, ale zohledňuje také rodinné poměry žadatele, jeho pracovní integraci, zdroje, původ a výši příjmů, a způsob získání pobytu a naplnění jeho účelu v České republice. S odkazem na ustanovení § 2 odst. 4 správního řádu Ministerstvo vnitra zohledňuje jak veřejný zájem, tak okolnosti daného případu, jakož i to, aby při rozhodování skutkově shodných nebo podobných případů nevznikaly nedůvodné rozdíly.

Na základě posouzení žádosti o udělení státního občanství České republiky ve výše uvedeném kontextu se Ministerstvo vnitra rozhodlo, že žadateli splnění podmínky pro udělení státního občanství České republiky stanovené v § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství nepromine.

Ministerstvo vnitra podotýká, že status cizince s povoleným trvalým pobytem v České republice zajišťuje žadateli téměř stejné postavení jako státnímu občanu České republiky, má zde garantována rovněž všechna práva jako občané České republiky, vyjma některých práv občanských. Lze odkázat také na čl. 42 odst. 3 Listiny základních práv a svobod (vyhlášenou pod č. 2/1993 Sb.), podle něhož cizinci požívají v České republice práv a svobod zaručených Listinou, pokud nejsou výslovně přiznána občanům.

Ministerstvo vnitra odkazuje rovněž na usnesení Ústavního soudu č.j.: IV. ÚS 586/99 ze dne 8.3.2000, kdy Ústavní soud judikoval, že *v případech, kdy státoobčanský vztah nevzniká ex lege (ze zákona), ale na základě rozhodnutí příslušného orgánu státu, má stát nezadatelné právo rozhodnout, zda určité osobě občanství udělí, a pokud tak neučiní, neporušuje tím žádné právo zaručené ústavou, ústavními zákony, ani mezinárodní smlouvou ve smyslu čl. 10 Ústavy. Takový postup není rozporný ani s Evropskou úmluvou o státním občanství.* Ústavní soud dále ve svém usnesení č.j.: II. Ús 624/06 ze dne 17.5.2007 přímo konstatoval, že *není žádného základního práva, které by suverénní stát mohl porušit tím, že cizinci státní občanství neudělí.* Dále pak Ústavní soud uvedl, že *zákon o nabývání a pozbývání českého občanství nezakotvuje nárok na získání občanství při splnění zákonných podmínek, ale pouze možnost toto získat.* V neposlední řadě pak dodává, že *co se podmínek pro udělení státního občanství zakotvených v zákoně o státním občanství týče, jde o formální podmínky, jejichž splnění teprve zakládá důvod pro věcné posouzení žádosti.*

Ministerstvo vnitra po posouzení všech důkazů provedených ve správním řízení a po zvážení veškerých podkladů pro vydání rozhodnutí ve věci dospělo k závěru, že žádosti o udělení státního občanství České republiky nevyhoví.

Za těchto skutečností bylo o žádosti rozhodnuto tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí lze podat do 15 dnů ode dne jeho doručení rozklad ministrovi vnitra, a to podáním učiněným k oddělení státního občanství a matrik Ministerstva vnitra (ustanovení § 152 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů).

Mgr. Kateřina Uhrová
referent společné státní správy a samosprávy

